

Schemat odrobaczania dorosłych psów

Pies przebywa tylko w pomieszczeniach lub wychodzi na zewnątrz, ale nie ma bezpośredniego kontaktu z:

- parkami, piaskownicami, placami zabaw
- odchodami innych psów i kotów
- ślimakami i pomrowami
- surowym mięsem
- zwierzętami drapieżnymi

Pies wychodzi na zewnątrz i ma bezpośredni kontakt z:

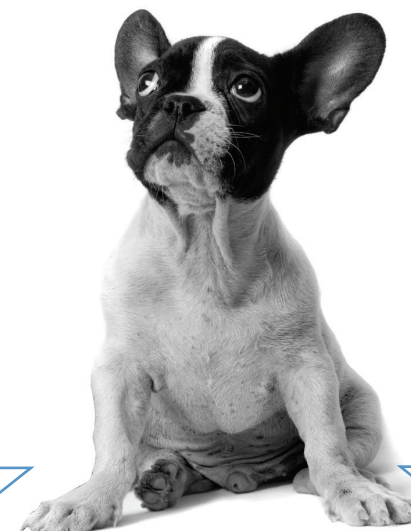
- parkami, piaskownicami, placami zabaw
- odchodami innych psów i kotów

Pies przebywa na terenach endemicznego występowania *Echinococcus multilocularis* u lisów

- zjada padlinę i/lub gryznie
- wychodzi na zewnątrz bez dozoru

• zjada padlinę i/lub wychodzi na zewnątrz bez dozoru, aby polować, ma skłonność do zjadania „wszystkiego”

• zjada pomrowy i ślimaki i/lub surowe mięso lub ma dostęp do odpadów poubojowych

Grupa A

odrobaczać 1-2 razy do roku przeciwko nicieniom lub wykonać badania kału

Grupa B

odrobaczać 4 razy do roku przeciwko nicieniom lub wykonać badania kału

Grupa C

odrobaczać 4-12 razy do roku przeciwko nicieniom i tasiemcom zależnie od analizy ryzyka

Grupa D

comiesięczne odrobaczanie przeciwko tasiemcom, 4-12 razy do roku przeciwko nicieniom zależnie od analizy ryzyka

- Zabiegi odrobaczania powinny zawsze odbywać się za poradą lekarza weterynarii. Regularne badanie kału, jak sugeruje się dla grup A i B, stanowi dobrą alternatywę dla standardowego odrobaczania.
- Jeżeli nie można jednoznacznie ocenić ryzyka dla zwierzęcia, powinno ono być badane lub odrobaczane co najmniej 4 razy do roku. Badania wykazują, że odrobaczanie 1-3 razy do roku nie zapewnia wystarczającej ochrony. Odrobaczanie co 3 miesiące nie eliminuje możliwości wystąpienia zarażenia patentnego.

Schemat odrobaczania psów

Nicień sercowy (<i>Dirofilaria immitis</i>)*		Tasiemce			Nicienie					
Podróż na tereny endemiczne dla nicieni sercowych lub przywóz z tych terenów	Psy żyjące na terenach endemicznych dla nicieni sercowych	Infestacja pcheł lub wszołów (wektor <i>Dipylidium</i>)	Pies zjada surowe mięso/wnętrznosci, padlinę, poluje	Podróż na tereny endemiczne dla <i>Echinococcus</i> spp. lub przywóz z tych terenów	Psy w domach, gdzie są dzieci poniżej 5 roku życia lub osoby z obniżoną odpornością	Psy na służbie: w ratownictwie, policyjne, pies-przewodnik	Psy narażone na zwiększone ryzyko zarażenia: sport, zawody, wystawy, psy w hodowlach	Suki karmiące	Suki ciężarne	Szczenięta
Leczenie profilaktyczne nie później niż 30 dni po rozpoczęciu podróży i do 30 dni po ostatnim powrocie, w odstępach miesięcznych.	Leczenie profilaktyczne z użyciem leków z grupy makrocyclicznych laktonów w odstępach miesięcznych podczas okresu aktywności komarów.	Leczenie jednokrotne po stwierdzeniu infestacji.	Badania kału co 2-3 miesiące i leczenie zależnie od wyników lub odrobaczanie co 6 tygodni.	Psy w warunkach wysokiego ryzyka zarażenia powinny być leczone 4 tygodnie po rozpoczęciu podróży, następnie co 4 tygodnie, a także miesiąc po powrocie. Badanie kału bezpośrednio po podróży, leczenie jeśli jest konieczne.	Zależnie od oceny ryzyka przeprowadzać planowe odrobaczanie raz w miesiącu lub wykonywać badania kału raz na miesiąc i odrobaczając w zależności od wyników.	Zależnie od oceny ryzyka przeprowadzać planowe odrobaczanie raz w miesiącu lub wykonywać badania kału 1 raz na miesiąc i odrobaczając w zależności od wyników.	Leczenie dwukrotnie: maksymalnie 4 tygodnie przed i 2-4 tygodnie po imprezie. W hodowlach planowe leczenie co 4 tygodnie lub wykonywać badania kału co 4 tygodnie i odrobaczając w zależności od wyników.	Leczenie jednokrotnie z pierwszym odrobaczaniem szceniąt (patrz wyżej).	Aby ograniczyć przenoszenie <i>Toxocara</i> do szceniąt, szcenne suki powinny otrzymać preparat z grupy makrocyclicznych laktonów w 40 i 55 dniu ciąży lub fenbendazol codziennie od 40 dnia ciąży do 2 dnia po porodzie.	Od drugiego tygodnia życia, następnie co 14 dni do 2 tygodni po odsadzeniu za pomocą fenbendazolu / febantelu, flubendazolu lub pyrantelu. Kolejne zabiegi co 4 tyg. do 6 miesiąca życia.

- Zabiegi odrobaczania powinny zawsze odbywać się za poradą lekarza weterynarii. Regularne badanie kału, jak sugeruje się dla grup A i B, stanowi dobrą alternatywę dla standardowego odrobaczania.
- Jeżeli nie można jednoznacznie ocenić ryzyka dla zwierzęcia, powinno ono być badane lub odrobaczane co najmniej 4 razy do roku. Badania wykazują, że odrobaczanie 1-3 razy do roku nie zapewnia wystarczającej ochrony. Odrobaczanie co 3 miesiące nie eliminuje możliwości wystąpienia zarażenia patentnego.

* Szczegółowe informacje na temat zarażenia nicieniem sercowym psów i kotów można znaleźć w Przewodniku ESCCAP nr 5: „Zwalczanie chorób przenoszonych przez wektory u psów i kotów” na www.esccap.org lub www.esccap.pl